

”Knutby-resan” med

- **Terese Christiansson:** *Himmel och helvete - mord i Knutby*
- **Eva Lundgren:** *Knutbykoden*
- **Åsa Waldau:** *Kristi Brud - vem kan man lita på?*

Jag har gjort en lärorik och intressant resa, *Knutby-resan*, och vill gärna berätta lite om den, **om nån är intresserad** (om inte – kasta maillet ☺). Som alla vet skedde ett fruktansvärt mord i Knutby den 10 januari 2004, när den s.k. barnflickan, Sara, sköt Helge Fossmos hustru. Han blev så småningom dömd till livstids fängelse för att ha manipulerat Sara till att genomföra mordet och Sara får rättspsykiatrisk vård. Nyfiken som jag är på sekter och manipulativa slutna grupper hittade jag Terese Christianssons ”*Himmel och helvete – mord i Knutby*”. Terese är kriminalreporter på Expressen. Boken var enormt spännande, saklig skriven och mycket välorienterad när det gällde allt som hände. Hon har intervjuat massor med människor, både Knutbybor, polisen, familjemedlemmar med många flera. Hon deltog i alla rättegångstimmar och läste all dokumentation. Hon till och med deltog i bibelskola en tid i Knutby. Hon kommer fram till att Helge Fossmo är psykopat och att Sara blev hans lydiga instrument. Sara trodde att hon äntligen skulle få ”nåd inför Gud” om hon genomförde denna ohyggliga lydnadshandling. Och jag hade efter läsningen kommit fram till mitt eget ställningstagande. Det stämde överens med Terese analys. Helge Fossmo var sexfixerad manipulativ psykopat ”i Guds namn” som manipulerade Sara samt flera i sin omgivning. Enligt en forskare inom ”psykopatområdet” är följande karaktäristika kännetecknen på en psykopat (enligt Robert D Hares, i ”*Lär känna psykopaten*”):

- Talför/ytligt charmig,
- Förhöjd självuppfattning/ grandios
- Behov av spänning/blir lätt uttråkad
- Patologiskt lögnaktig
- Bedräglig/manipulativ
- Saknar ånger och skuld känslor
- Ytliga affekter
- Kall/bristande empatisk förmåga
- Bristande självkontroll
- Promiskuöst sexuellt beteende
- Tidiga beteendeproblem
- Saknar realistiska, långsiktiga mål
- Ansvarslös
- Tar inte ansvar för sina handlingar
- Många kortvariga äktenskapsliknande förhållanden
- Ungdomsbrottslighet
- Överträdelse av villkorad frigivning
- Kriminell mångsidighet

Efter att ha läst Tereses bok var det lätt att se att Helge Fossmo verkligen hade en majoritet av dessa karaktärsdrag.

”Knutby-koden”

Under läsningen fick jag veta att den kontroversiella sociologiprofessorn Eva Lundgren vid Uppsala universitet skrivit en bok, *Knutby-koden*, där hon sammanfattat vad hon under drygt tre års intervjuer med Helge Fossmo på Kumlafängelset kommit fram till. Ju mer jag läste

desto mer övertygad blev jag om att Helge blivit offer för en mycket obehaglig manipulation från Åsa Waldaus, den s.k. Kristi Bruds, sida. Eva Lundgren har skrivit en enormt intressant, kunnig (docent i teologi och professor i sociologi), initierad, seriös analys av situationen i Knutby. Hon beskriver också ”läkningsprocessen” hos Helge Fossmo som ju varit ”drabbad av sektsjuka”. Hon berättar hur svårt han hade att berätta, hur han grät ibland, hur han ångrade sig – samtidigt som han berättade om hur han var sexslav till Åsa Waldau och hur han i övrigt blev manipulerad av henne.

Utdrag ur Åsa Linderborgs recension av boken:

Boken är en orgie i skvaller, i huvudsak om sektens sexliv. Ska man tro Fossmo, är fritiden i Knutby ett slags hustrubytarkvällar, där den (kvinna) som blir över tvingas vakta ungarna. Ingen synd är värre än skilsmässa, varför man hellre ber till Gud att han ska ”hämta hem” den man inte längre vill leva med. Och ingen gör något utan Kristi bruds godkännande.

Så när jag hade läst färdigt boken så var jag konstigt nog trots dessa berättelser nästan helt övertygad om att jag nu fått ”Sanningen” om det som hände i Knutby och det var inte Helge Fossmo som var den största boven. Även om han var delaktig men ångrade sig...

”Vem kan man lita på? – Kristi Brud”

Så fick jag veta att Åsa Waldau skrivit en bok, ”Vem kan man lita på? – Kristi Brud”. Jag kände mig tveksam men nyfiken. Hon måste ju också få sin chans, tänkte jag. Nu har jag läst den. Och resan har fått en ny vändning. Nu är jag åter övertygad om att den Stora Boven i dramat faktiskt var och är Helge Fossmo, psykopaten. Det var Bert Karlsson, Skara-Bert, som övertalat Åsa att skriva boken när han såg hur illa hon och Knutbyförsamlingen blev behandlad av omvärlden utan att de fick en chans att berätta sin version. Bert Karlsson har faktiskt skrivit ett intressant första kapitel, där han redogör för sin egen undersökning av det som hänt. Han har pratat med ”hundratals personer med anknytning till utredningen, läst alla polisutredningar och rättegångsprotokoll”. Det mest intressanta man kan säga om Åsas bok är att den är väldigt känslomässigt skriven. Till skillnad från Terese sakliga journalisttext och Eva Lundgrens intellektuella analyser så är Åsa en personlig berättelse om lidande, ångest, rädslor men också bearbetning och glädjeämnen. Man brukar säga att sanningen sannolikt ligger nånstans mitt emellan när man får två disparata berättelser. Men jag har nog en känsla av att sanningen ligger närmare Åsa Waldaus och Terese Christianssons än Eva Lundgrens. Ser också i nån länk på webben en kritisk journalist, Åsa Linderborg, skriver om Eva Lundgren: ”Ännu en som fallit för Helge Fossmo” och kände mig pinsamt tagen på sängen. <http://www.aftonbladet.se/kultur/bokrecensioner/article3529239.ab> Pinsamt borde det också vara för Eva Lundgren, för jag är just nu beredd att hålla med Åsa Linderborg. Jag är nästan övertygad om att Helge faktiskt lyckats manipulera sociologiprofessorn under dessa 500 timmars intervjuer i fängelset.

Böcker och texter om det som hände i Knutby:

- Göran Bergstrand: *Inte bara Knutby*
- Terese Christiansson: *Himmel och helvete - mord i Knutby*
- Charlotte Essén: *Sektbarn*
- Eva Lundgren: *Knutbykoden*
- Mårten Nilsson: *Pastorerna i Knutby*
- Jan Nordling: *Knutby - Sanningen och nåden*
- Thomas Sjöberg: *Barnflickan i Knutby*
- Åsa Waldau: *Kristi Brud - vem kan man lita på?*